

Sygn. akt (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Maszner

Protokolant: Magdalena Wojtasiewicz

po rozpoznaniu dnia 3 października 2019 r. na posiedzeniu

sprawy S. A., s. S. i J. z d. P., ur. (...) w W.,

oskarżonego o to, że: w dniu 11 maja 2019 r. w S., pow. (...), woj. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki R. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. 0,42 mg/l i 0,39 mg/l w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka:

1. na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonego S. A. warunkowo umarza na okres próby 2 (dwóch) lat,
2. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 1.500 (jednego tysiąca pięciuset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,
3. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku,
4. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu S. A. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 11 maja 2019 roku do dnia wydania wyroku,
5. na podstawie art. 629 k.p.k. i art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 130 (stu trzydziestu) złotych w tym opłatę w kwocie 60 (stu) złotych.

Sygn. akt (...)

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Oskarżony S. A. pił alkohol, będąc w stanie nietrzeźwości w dniu 11 maja 2019 r wsiadł do samochodu marki R. o nr rej. (...). Jadąc drogą (...) w miejscowości S., oskarżony stracił panowanie nad pojazdem marki R. o nr rej. (...) i wjechał do rowu po lewej stronie drogi (...) prowadzącej od S. w kierunku K.. Na miejsce został wezwany patrol policji. W wyniku interwencji Policji kierujący S. A. został poddany badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, z wynikami I - 0,42 mg/l i II - 0,39 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W tym samym dniu Policja zatrzymała prawo jazdy S. A...

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: protokołu przesłuchania podejrzanego S. A. (k. 23 v. -24 v.), protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k. 3 v.), świadectwa wzorcowana (k. 4 v.), pokwitowania zatrzymania prawa jazdy (k. 6), postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy (k. 14), informacji o karalności (k. 15), wydruku z bazy (...) (k. 11).

S. A. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego, przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w nocy z dnia 10 na 11 maja 2019 do godz. 01.00 spożywał alkohol, następnie spał 8 godzin, zaś wsiadając do samochodu był przekonany, że jest trzeźwy. Oskarżony dodał, iż żałuje swojego czynu oraz wniósł o warunkowe umorzenie postępowania.

Sąd zważył co następuje.

Oceniając wyjaśnienia złożone przez oskarżonego, Sąd nie przyznał im waloru wiarygodności co do okoliczności, iż oskarżony po uprzednim spożyciu alkoholu, nie zdawał sobie sprawy, że znajduje się pod wpływem alkoholu, uznając, iż wyjaśnienia w tym zakresie stanowią jedynie przyjętą przez niego linię obrony. Sąd nie dał wiary oskarżonemu, iż spożywał alkohol w postaci piwa tylko poprzedniego dnia i jeszcze o godzinie 15.01 następnego dnia znajdował się w stanie nietrzeźwości. W ocenie Sądu oświadczenie oskarżonego jest sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego i stanowi przyjętą przez niego linię obrony. W pozostałym zakresie Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne, bowiem w pozostałej części są one jasne, spójne, logiczne oraz korelują z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Walorem wiarygodności Sąd obdarzył dowody z dokumentów zgromadzonych i ujawnionych w toku postępowania, gdyż żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności ani wiarygodności do czego Sąd również nie znalazł podstaw, zaś w połączeniu z osobowym materiałem dowodowym pozwoliły na odtworzenie przebiegu zdarzeń.

Wszystkie powyższe powody stały się podstawą przypisania oskarżonemu S. A. czynu polegającego na tym, że w dniu 11 maja 2019 r. w S., pow. (...), woj. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki R. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości: 0,42 mg/l i II - 0,39 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k..

Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. sankcjonuje prowadzenie, w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Istota tego czynu polega na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Już sam tylko fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą wypełnienie ustawowych znamion przestępstwa, chociażby pojazd był prowadzony całkowicie prawidłowo, a sprawca nie naruszył żadnej innej zasady bezpieczeństwa w ruchu i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa. Kierowanie pojazdem przez osobę będącą w stanie nietrzeźwości stanowi naruszenie zasady bezpieczeństwa ruchu. Wina sprawcy odnośnie popełnionego przez niego czynu stanowi w myśl art. 1 § 3 k.k. materialny element przestępstwa. Przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k. może być popełnione tylko z winy umyślnej co oznacza, że sprawca świadomie wykonuje czynności, których konsekwencją jest spowodowanie skutków określonych w w/w przepisie. W orzecznictwie przyjmuje się powszechnie, że postępowanie umyślne to postępowanie świadome z przewidywanymi w przyszłości konsekwencjami. Czyn z art. 178a § 1 k.k., którego dopuścił się oskarżony jest nadto przestępstwem formalnym, karalne jest samo poruszanie się pojazdem.

W ocenie Sądu zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy, w szczególności treść wyjaśnień oskarżonego pozwalana na ustalenie, iż oskarżony S. A. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 k.k. W dniu 11 maja 2019 r. w miejscowości S., pow. (...), woj. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki R. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. 0,42 mg/l i 0,39 mg/l w wydychanym powietrzu

W świetle powyższych rozważań oraz całokształtu materiału dowodowego, fakt popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu nie budził wątpliwości. W ocenie Sądu oskarżony miał świadomość iż pił wcześniej alkohol i prowadzi samochód będąc w stanie nietrzeźwości. Sąd nie miał wątpliwości, iż wiek, dojrzałość i stopień rozwoju

umyślowego S. A. wskazywały, iż decydując się na prowadzenie pojazdu po czasie, w którym spożywał alkohol, miał świadomość popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1.

Biorąc pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej szkody, okoliczności popełnienia czynów, Sąd uznał, że te charakteryzowały się nieznacznym stopniem szkodliwości społecznej.

Uznając winę S. A. w zakresie zarzucanego mu czynu Sąd na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego na okres próby 2 (dwóch) lat. Orzekając w powyższym zakresie Sąd miał na uwadze, iż zostały kumulatywnie spełnione wszystkie ustawowe przesłanki zastosowania tej instytucji. Stopień zawinienia i szkodliwości społecznej popełnionego przez oskarżonego czynu nie był znaczny. S. A. prowadzi ustalony tryb życia, pracuje, stwierdzony u niego stan nietrzeźwości nie był znaczny, ponadto oskarżony nie był uprzednio karany za jakiegokolwiek przestępstwo. W ocenie Sądu postawa oskarżonego wyraźnie wskazuje, iż pomimo warunkowego umorzenia postępowania karnego będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni żadnego przestępstwa. W ocenie Sądu sytuacja w jakiej znalazł się oskarżony w wyniku zdarzenia, powodowała, iż można uznać, iż poniósł on już konsekwencje związane ze swoim zachowaniem. S. A. wyraził skruchę okazując, iż zrozumiał naganność swojego zachowania. Warunkowo umarżając postępowanie biorąc pod uwagę stan nietrzeźwości ustalony u oskarżonego Sąd wyznaczy okres próby wynoszący dwa lata. W ocenie Sądu dwuletni okres próby pozwoli zweryfikować pozytywną prognozę kryminologiczną przyjętą wobec oskarżonego, a jednocześnie będzie odpowiedni do stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu.

Sąd na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku. Sąd miał na uwadze, iż z uwagi na charakter popełnionego przez oskarżonego przestępstwa niezbędne jest wyłączenie go z ruchu drogowego jako kierowcy na minimalny przewidziany przepisami okres. Mając na uwadze stopień nietrzeźwości oskarżonego wynoszący I – 0,42 mg/l i II – 0,39 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a więc odpowiednio około 0,82 promila i 0,78 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, Sąd uznał, iż konieczne będzie orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przez okres jednego roku. W ocenie Sądu nie orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych stanowiłoby niezasadną nagrodę pomimo iż popełnił on czyn z art. 178a §1 kk. Sąd zważył iż nawet art. 87 kw statuujący odpowiedzialność wykroczeniową za prowadzenie pojazdów mechanicznych pod wpływem znacznie niższej niż stwierdzona u oskarżonego zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu w §3 nakłada obowiązek orzeczenia za taki czyn zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Sąd będąc zobligowany treścią art. 63§4 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 11 maja 2019 roku do dnia wydania wyroku tj. 3 października 2019 roku.

Na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt. 7 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 1500 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Mając na uwadze warunkowe umorzenie postępowania, będzie to dla oskarżonego obok zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych jedyna rzeczywista dolegliwość związana z popełnionym przez niego przestępstwem, a jednocześnie wspomże instytucje, która zajmuje się pomocą m.in. osobom pokrzywdzonym przestępstwem oraz osobom im najbliższym, zwłaszcza pomoc medyczną, psychologiczną, rehabilitacyjną, prawną oraz materialną.

Sąd uznał iż oskarżony jest w stanie ponieść koszty sądowe i na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 130 złotych, w tym opłatę kwocie 60 złotych.

Z wyżej wymienionych względów Sąd orzekł jak w sentencji.